

Якова

¹ Яків, раб Бога й Господа Ісуса Христа, дванадцятьом племенам, які в Розпорошенні, вітаю вас! ² Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування, ³ знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість. ⁴ А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали. ⁵ А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана. ⁶ Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер. ⁷ Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа. ⁸ Двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх. ⁹ А понижений брат нехай хвалиться високістю своєю, ¹⁰ а багатий пониженням своїм, бо він промине, як той цвіт трав'яний, ¹¹ бо сонце зійшло зо спекотою, і траву посушило, і відпав цвіт її, і зникла краса її виду... Так само зів'яне й багатий у дорогах своїх! ¹² Блаженна людина, що витерпить пробу, бо, будши випробувана, дістане вінця життя, якого Господь обіцяв тим, хто любить Його. ¹³ Випробовуваний, хай не каже ніхто: Я від Бога спокушуваний. Бо Бог злом не спокушується, і нікого Він Сам не спокушує. ¹⁴ Але кожен спокушується, як надиться й зводиться пожадливістю власною. ¹⁵ Пожадливість потому, зачавши, народжує гріх, а зроблений гріх народжує смерть. ¹⁶ Не обманюйтесь, брати мої любі! ¹⁷ Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світил, що в Нього нема

переміни чи тіні відміни. ¹⁸ Захотівши, Він нас породив словом правди, щоб ми стали якимсь первопочиним творів Його. ¹⁹ Отож, мої брати любі, нехай буде кожна людина швидка послухати, забарна говорити, повільна на гнів. ²⁰ Бо гнів людський не чинить правди Божої. ²¹ Тому то відкиньте всіляку нечисть та залишок злоби, і прийміть із лагідністю всіяне слово, що може спасти ваші душі. ²² Будьте ж виконавцями слова, а не слухачами самими, що себе самих обманюють. ²³ Бо хто слухач слова, а не виконавець, той подібний людині, що риси обличчя свого розглядає у дзеркалі, ²⁴ бо розгляне себе та й відійде, і зараз забуде, яка вона є. ²⁵ А хто заглядає в закон досконалий, закон волі, і в нім пробуває, той не буде забудько слухач, але виконавець діла, і він буде блаженний у діянні своїм! ²⁶ Коли ж хто гадає, що він побожний, і свого язика не вгамовує, та своє серце обманює, марна побожність того! ²⁷ Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу.

2

¹ Брати мої, не зважаючи на обличчя, майте віру в нашого Господа слави, Ісуса Христа. ² Бо коли до вашого зібрання ввійде чоловік із золотим перснем, у шаті блискучій, увійде й бідар у вбогім вбранні, ³ і ви поглянете на того, хто в шаті блискучій, і скажете йому: Ти сідай вигідно отут, а бідареві прокажете: Ти стань там, чи сідай собі тут на підніжку моім, ⁴ то чи не стало між вами поділення, і не стали ви злодумними суддями? ⁵ Послухайте, мої брати любі, чи ж не вибрав Бог бідарів цього світу за багатих

вірою й за спадкоємців Царства, яке обіцяв Він тим, хто любить Його? ⁶ А ви бідаря зневажили! Хіба не багаті переслідують вас, хіба не вони тягнуть вас на суди? ⁷ Хіба не вони зневажають те добре ім'я, що ви ним називаєтесь? ⁸ Коли ви Закона Царського виконуєте, за Писанням: Люби свого ближнього, як самого себе, то ви робите добре. ⁹ Коли ж дивитесь на обличчя, то чините гріх, бо Закон удоводнює, що ви винуватці. ¹⁰ Бо хто всього Закона виконує, а згрішить в одному, той винним у всьому стає. ¹¹ Бо Той, Хто сказав: Не чини перелюбства, також наказав: Не вбивай. А хоч ти перелюбства не чиниш, а вб'єш, то ти переступник Закону. ¹² Отак говоріть і отак чиніть, як такі, що будете суджені законом волі. ¹³ Бо суд немилосердний на того, хто не вчинив милосердя. Милосердя бо ставиться вище за суд. ¹⁴ Яка користь, брати мої, коли хто говорить, що має віру, але діл не має? Чи може спасти його віра? ¹⁵ Коли ж брат чи сестра будуть нагі, і позбавлені денного покорму, ¹⁶ а хтонебудь із вас до них скаже: Ідіть з миром, грійтесь та їжте, та не дасть їм потрібного тілу, що ж то допоможе? ¹⁷ Так само й віра, коли діл не має, мертва в собі! ¹⁸ Але скаже хтонебудь: Маєш ти віру, а я маю діла; покажи мені віру свою без діл твоїх, а я покажу тобі віру свою від діл моїх. ¹⁹ Чи віруєш ти, що Бог один? Добре робиш! Та й демони вірують, і тремтять. ²⁰ Чи хочеш ти знати, о марна людино, що віра без діл мертва? ²¹ Авраам, отець наш, чи він не з діл виправданий був, як поклав був на жертівника свого сина Ісака? ²² Чи ти бачиш, що віра допомогла його ділам, і вдосконалилась віра із діл? ²³ І здійснилося Писання, що каже: Авраам же ввірував Богові, і це йому зараховане в праведність,

і був названий він другом Божим. ²⁴ Отож, чи ви бачите, що людина виправдується від діл, а не тільки від віри? ²⁵ Чи так само і блудниця Рахав не з діл виправдалась, коли прийняла посланців, і дорогою іншою випустила? ²⁶ Бо як тіло без духа мертво, так і віра без діл мертва!

3

¹ Не багато-хто ставайте, брати мої, учителями, знаючи, що більший осуд приймемо. ² Бо багато ми всі помиляємось. Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий, спроможний приборкувати й усе тіло. ³ От і коням вкладаєм уздечки до рота, щоб корилися нам, і ми всім їхнім тілом керуємо. ⁴ От і кораблі, хоч які величезні та гнані вітрами жорстокими, проте найменшим стерном скеровуються, куди хоче стерничий. ⁵ Так само й язик, малий член, але хвалиться вельми! Ось маленький огонь, а запалює величезного ліса! ⁶ І язик то огонь. Як світ неправости, поставлений так поміж нашими членами, язик сквернить усе тіло, запалює круг життя, і сам запалюється від геєнни. ⁷ Бо всяка природа звірів і пташок, гадів і морських потвор приборкується, і приборкана буде природою людською, ⁸ та не може ніхто із людей язика вгамувати, він зло безупинне, він повний отрути смертельної! ⁹ Ним ми благословляємо Бога й Отця, і ним проклинаєм людей, що створені на Божу подобу. ¹⁰ Із тих самих уст виходить благословення й прокляття. Не повинно, брати мої, щоб так це було! ¹¹ Хіба з одного отвору виходить вода солодка й гірка? ¹² Хіба може, брати мої, фіґове дерево родити оливки, або виноград фіґи? Солодка вода не тече з солонця. ¹³ Хто мудрий і розумний між вами?

Нехай він покаже діла свої в лагідній мудрості добрим поведженням! ¹⁴ Коли ж гірку заздрість та сварку ви маєте в серці своєму, то не величайтесь та не говоріть неправди на правду, ¹⁵ це не мудрість, що ніби зверху походить вона, але земна, тілесна та демонська. ¹⁶ Бо де заздрість та сварка, там безлад та всяка зла річ! ¹⁷ А мудрість, що зверху вона, насамперед чиста, а потім спокійна, лагідна, покірлива, повна милосердя та добрих плодів, безстороння та нелукава. ¹⁸ А плід правди сіється творцями миру.

4

¹ Звідки війни та сvari між вами? Чи не звідси, від ваших пожадлиостей, які в ваших членах воюють? ² Бажаєте ви та й не маєте, убиваєте й заздрите та досягнути не можете, сваритеся та воюєте та не маєте, бо не прохаєте, ³ прохаєте та не одержуєте, бо прохаєте на зле, щоб ужити на розкоші свої. ⁴ Перелюбники та перелюбниці, чи ж ви не знаєте, що дружба зо світом то ворожнеча супроти Бога? Бо хто хоче бути світові приятелем, той ворогом Божим стається. ⁵ Чи ви думаєте, що даремно Писання говорить: Жадає аж до заздрости дух, що в нас пробуває? ⁶ Та ще більшу благодать дає, через що й промовляє: Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать. ⁷ Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас. ⁸ Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас. Очистьте руки, грішні, та серця освятіть, двоєдушні! ⁹ Журіться, сумуйте та плачте! Хай обернеться сміх ваш у плач, а радість у сум! ¹⁰ Упокоріться перед Господнім лицем, і Він вас підійме! ¹¹ Не обмовляйте, брати, один одного! Бо хто брата свого обмовляє або судить брата, той Закона обмовляє та судить Закона.

А коли ти Закона осуджуєш, то ти не виконавець Закона, але суддя. ¹² Один Законодавець і Суддя, що може спасти й погубити. А ти хто такий, що осуджуєш ближнього? ¹³ А ну тепер ви, що говорите: Сьогодні чи ввввтра ми підем у те чи те місто, і там рік проживемо, та будемо торгувати й заробляти, ¹⁴ ви, що не відаєте, що трапиться ввввтра, яке ваше життя? Бо це пара, що на хвильку з'являється, а потім зникає!... ¹⁵ Замість того, щоб вам говорити: Як схоче Господь та будемо живі, то зробимо це або те. ¹⁶ А тепер ви хвалитеся в своїх гордощах, лиха всяка подібна хвальба! ¹⁷ Отож, хто знає, як чинити добро, та не чинить, той має гріх!

5

¹ А ну ж тепер ви, багачі, плачте й ридайте над лихом своїм, що вас має спіткати: ² ваше багатство згнило, а ваші вбрання міль поїла! ³ Золото ваше та срібло поіржавіло, а їхня іржа буде свідчити проти вас, і поїсть ваше тіло, немов той огонь! Ви скарби зібрали собі на останні дні! ⁴ Ось голосить заплата, що ви затримали в робітників, які жали на ваших полях, і голосіння женців досягли вух Господа Саваота! ⁵ Ви розкошували на землі й насолоджувались, серця свої вигодували, немов би на день заколєння. ⁶ Ви Праведного засудили й убили, Він вам не противився! ⁷ Отож, браття, довготерпїть аж до приходу Господа! Ось чекає рїльник дорогоцінного плоду землі, довготерпїть за нього, аж поки одержить дощ ранній та пізній. ⁸ Довготерпїть же й ви, зміцніть серця ваші, бо наблизився прихід Господній! ⁹ Не нарікайте один на одного, браття, щоб вас не засуджено, он Суддя стоїть перед дверима! ¹⁰ Візьміть, браття, пророків за приклад страждання та довготерпіння,

вони промовляли Господнім Ім'ям! ¹¹ Отож, за блаженних ми маємо тих, хто витерпів. Ви чули про Йовове терпіння та бачили Господній кінець його, що вельми Господь милостивий та щедрий. ¹² А найперше, браття мої, не клянїться ні небом, ані землею, і ніякою іншою клятвою! Слово ж ваше хай буде: Так, так та Ні, ні, щоб не впасти вам в осуд. ¹³ Чи страждає хто з вас? Нехай молиться! Чи тішитесь хтось? Хай співає псалми! ¹⁴ Чи хворіє хто з вас? Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться, намастивши його оливою в Господне Ім'я, ¹⁵ і молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться. ¹⁶ Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись. Бо дуже могутня ревна молитва праведного! ¹⁷ Ілля був людина, подібна до нас пристрастями, і він помолився молитвою, щоб дощу не було, і дощу не було на землі аж три роки й шість місяців... ¹⁸ І він знов помолився, і дощу дало небо, а земля вродила свій плід! ¹⁹ Браття мої, коли хто з-поміж вас заблудить від правди, і його хто наверне, ²⁰ хай знає, що той, хто грішника навернув від його блудної дороги, той душу його спасає від смерти та безліч гріхів покриває!

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5